

GYŐRI IDŐK

Egy júniusi éjszakán arra ébredsz,
nem halt meg édesanyád,
s te hetek óta nem mentél hozzá,
mert azt hitted, igen.
Most hogyan engeszteld ki?
Sétálni hívod, az Álmos utcától indulva
végigmentek a Corvin utca aszfaltdombjain,
meg akarod osztani veled titkodat:
eljött a virágzás ideje,
a hársfák tele vannak méhekkal,
valami őszi éneket zsong a Buda utca.

.

A Barcelona öltözőjében készültem,
de nem találtam zoknimat,
s az álom eltűntette csukámat is,
lyukra így nem futottam a Camp Nou fűvén,
hiába érkeztek volna remek átadások.
Gurul felém a labda a Széchenyi téren,
szépen, érzéssel fordítom bokámat,
s akárha Messinek,
belsővel pontosan úgy passzolok.
Már tizenöt év eltelt foci nélkül.
Lehet, most rúgtam labdába utoljára?

.

Július 10-én, alkonyatkor,
a Zrínyi utca gesztenyefái alatt
hajtja biciklijét,
s nem lehet nem látnia:
rozsdásodnak a levelek,
rémisztően hatalmasra
kerekedett némelyik gesztenye.

70 Bicikliről köszönt rá,
(kimondva gyerekkori nevét)
az őszhajú nagylány,
s már érzi is a nyári rét illatát,
talpába csíp a méh,
homlokának repül egy bogár;
végig a Rába mellett,
hatalmas felhők felé teker,
boldogan fogadja az első cseppeket,
s mire hazaér,
arcáról ötven évet mos le a zápor.

**Szeretettel köszöntjük hatvan éves szerzőnket, a győri Műhely főszerkesztőjét, barátunkat!*

